

som Telegrafdirektøren har haft til Undersøgelse, viser en samlet Udgift af over 200,000 Kr., og saa meget fandt jeg ikke, og det fandt Finansministeren heller ikke, at der kunde være Tale om i dette Finansaar at gaa med til. Men dertil kommer, at jeg som Trafikminister har fundet det rigtigst at indhøste de Erfaringer, der kunne indhentes ved Anlæget af den her omhandlede Del af den fuldstændige Plan, inden man gaar videre. Det er det, der sker her, og jeg haaber, at det ærede Medlem dermed vil kunne tilfredsstille sine Vælgere og Lagtinget for i Aar.

Jeg beder undskyldte, at jeg før gik lige til § 27 og sprang § 26 over. Jeg vil der gøre en Bemærkning, knyttet til Ændringsforslaget Nr. 179 om en daglig Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg. Den vedrører de Forhandlinger, jeg har omtalt ved 1ste og 2den Behandling, som have været førte med Det forenede Dampskibsselskab om en Forbedring af Routen Aarhus-Kalundborg. De have foreløbig ført til det Resultat, at Det forenede Dampskibsselskab er gaaet ind paa at sætte 2 Skibe i Gang paa denne Route af samme Type som „Kureren“, der begyndte paa denne Route for nogle Maaneder siden. De skulde som nu anløbe Samsø paa Betingelse af, at Samsingerne forbedrede Anløbsforholdene noget. Som Vederlag for at sætte disse 2 Skibe ind i Farten, der dels ere bedre indrettede end de tidligere og dels skulde kunne tilendebringe Routen i 38 Minutter kortere Tid, end Selskabet nu har kontraktmæssig Forpligtelse til, nemlig 4 T. 35 Min., fordrede man et fast Tilskud af 110,000 Kr. Nu har Staten ifølge Overenskomsten af 1893 garanteret Det forenede Dampskibsselskab en Minimumsbruttoindtægt af 180,000 Kr., men faktisk har det Tilskud, Staten i Henhold dertil har maattet yde, i de senere Aar været langt mindre og tilmed i de sidste Aar stærkt dalende. I 1900—1901 var Tilskuddet — jeg afrunder Tallene — omtrent 59,000 Kr., i 1901—02 50,000 Kr., i 1902—03 52,000 Kr. — der gik det altsaa lidt op —, i 1903—04 40,600 Kr. og i 1904—05 — det sidste Aar, jeg har Oplysning om — kun 35,460 Kr. Spørgsmaalet er altsaa, om man skulde gaa op fra dette Tilskud til et fast aarligt Tilskud af 110,000 Kr. Hvor stor Interesse jeg end har for en Forbedring af denne Route, fandt jeg, det var noget for dyrt betalt for de 38 Minutter, der kunde indvindes, og jeg har derfor allerede af den Grund ikke fremsat Forslag

om Bemyndigelse til at indgaa Kontrakt med forøget Udgift paa indeværende Aars Finanslov. Men jeg fortsætter mine Overvejelser. Det er muligt, at man ved fortsat Forhandling med Selskabet kan opnaa et gunstigere Resultat, men hvis Haabet derom brister, vil man staa overfor det Spørgsmaal, om Staten ikke burde overtage hele denne særdeles betydningsfulde Route for sin egen Regning.

Angaaende Tilskuddet til Kallehave Havn har der jo været nogen Strid mellem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Møn (Emil Petersen) om, hvorvidt det var en Nødhavn eller kun en Fiskerihavn. Jeg skal ikke blande mig deri, jeg beder kun bemærket, at vel have Andragerne kaldt den en Fiskeri- og Nødhavn, men jeg har ved at stille Forslaget ikke lagt dette Synspunkt til Grund, kun betragtet den som Fiskerihavn. Derfor er det Tilskud, der foreslaas fra Statens Side, kun det Tilskud af Halvdelen, som sædvanlig foreslaas til alle Fiskerihavne, der overhovedet findes egnede til at tages under Armene fra Statens Side.

Det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) lyste i denne Forbindelse efter sin Fiskerihavn ved Nordenhuse. Jeg skal derom kun sige, at det ikke er min Skyld, at den Sag ikke er kommen frem endnu. Da jeg fik den tilbage fra den foreløbige Undersøgelse, viste det sig, at de paagældende Andragere ligesom Andragerne fra Kallehave og fra Omø vilde forsøge at faa mere ud af Statskassen end Halvdelen under Paaberaabelse af, at Havnen havde langt mere Betydning end den rent lokale; den havde Betydning som Nødhavn for alle de Skibe, der færdedes i Havet ud derfor. Det gav Anledning til, at jeg maatte raadføre mig med Landbrugsministeriet, og derfra har jeg ikke faaet Svar endnu. Saa snart det indløber, skal Sagen blive optagen fra min Side. Jeg har ingen Grund til at tvivle om, at jeg vil tage paa den Sag som paa Fiskerihavne i Almindelighed, saaledes at jeg saa snart som muligt vil stille Forslag om, at Staten bidrager Halvdelen af, hvad et rimeligt Anlæg vil koste.

Hermed kan jeg slutte.

Ordføreren (Blem): Jeg ønsker lige at sige et Par Ord, inden Forhandlingen slutter. Jeg kan udtale min Glæde over, at de allerfleste Talere have udtalt deres Tak til den højtærede Minister og Finansudvalget, og derfor vil jeg paa Finansud-